

ves Lyttel haade til den ærede Minister og til det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) efter Bevis derfor; de have ikke leveret noget saadant. Er det Statsindtægter, skulle de efter Grundlovens § 48 opføres paa Finansloven som Indtægter, og er det Staten, der lønner Embedsmændene, skulle disse Udgifter passere Finansloven; det siger § 48 med rene og klare Ord, og det lader sig ikke hordemonstrere. Naar man ikke gør det, maa det have sine Grunde, og jeg kan kun finde een af to: enten at man ikke vil respektere Grundlovens § 48, — men det kan Ingen af os ikke ville — eller ogsaa er der for mig kun en anden tænkelig Grund, nemlig at man dermed vil slaa fast gennem en Lov, at Staten ikke er Eier af disse Indtægter og Udgifter. Hvis der er nogen anden Grund, saa lad os saa den frem og saa den at høre. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds sagde, at man meget vel kunde efterkomme Grundlovens § 48 uden at lade disse Midler gaa ind i Statskassen; man kunde beholde Regjeringsudkastets § 1 og dog fyldestgjøre Grundlovens § 48. Jeg har imidlertid spurgt de Herrer i Udvalget, navnlig det ærede Medlem, og jeg har ligeledes spurgt den ærede Minister, om man vilde tage Sagen saaledes. Jeg har spurgt den ærede Minister, om han erkjendte, at dette ogsaa kunde gøres, og hvis den ærede Minister havde vist sig noget mere velvillig for dette end for det, som Flertallet har foreslaaet, skulde jeg næsten tro, at Flertallet var enedes om at gaa den Vej, men den Vej blev ikke gaaet. Naar det ærede Medlem altsaa siger, at man kunde gaa den Vej, og at § 48 dog kunde blive tilfredsstillt, maa jeg bemærke, at dette har været paa Dmtale. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds kom med Udtalelser, som gjorde mig ondt; thi jeg mener, at man ikke saaledes skal tale om, hvad der kan ligge bagved. Han talte flere Gange om og kom flere Gange tilbage til, hvad der kunde ligge bagved det

og det Forslag; han sagde vel, at han gjerne vilde tro, at det ikke var Meningen, at det i Virkeligheden ikke laa bagved, men det kunde ligge bagved, og han behandlede dette Bagved saa udførligt, som om han dog virkelig kunde have en Anelse om, at det, han her talte om, kunde siges med Rette. Jeg tror ikke, at det er den rette Maade at tage en Sag paa, og jeg fik det Indtryk deraf, at det ærede Medlem manglede Grunde for at bekæmpe os paa en slaaende Maade. Dernæst har han foruden disse Forslag behandlet Forslag, som slet ikke foreligge til Behandling; han har med Hensyn til disse omtalt, hvad der kunde ligge bagved, og han har dernæst udviklet, hvilken frygtelig Tilstand der vil kunne komme i Fremtiden. Vel sagde han, at han dog ikke troede, det var de Bedkommendes Mening, men jeg kan da oprigtig talt ikke forstaa, hvorfor han udbredte sig saa overordenlig meget derom, thi det forekommer mig, at det da ikke vedrørte Sagen. Forvigt glædede jeg mig ved Noget af det, det ærede Medlem sagde, idet han fremkom med sin Betragtning om Tiendens Afløsning. Jeg vilde ret ønske, at Folk haade her i Salen og udenfor den vilde lægge Mærke til, at han mente, der ikke kunde være Tale om Tiendens Afløsning; han mente, at det var at begunstige den ene Statsborger overfor den anden, og han mente, at de, der altid talte om Tiendens Afløsning, gjorde sig urigtige og uklare Tanker om dette Forhold. Jeg tror, at det ærede Medlem heri har fuldkommen Ret; men derigennem ser man hans Standpunkt til denne Reform, naar den Tid kommer. Jeg kan erindre, at der i 1849 blev nedsat en Landbokommission, for hvilken Regjeringen forelagde en Plan til Tiendens Afløsning, og denne Kommission afgav en Betænkning derover, som ikke er gaaet ud fra, at det var en uklar og urigtig Tanke, der skulde lede til Tiendens Afløsning; men det er godt, at det ærede Medlems Mening kommer frem. — Det ærede Medlem spurgte endvidere, hvad der vindes